

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

3. Quando contigerint ea, quæ capite 27. traduntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

Tertiodecimo anno Iosia regis, qui regnavit in Jerusalem annos triginta & vno, Jeremias propheta exorsus est, & prophetauit sub eo annos decem & novem, cui successit in regnum filius eius Joachaz, quo statim ducto in captivitatem, a Nechao rege Aegyptiorum regnum obtinuit Joakim frater eius, in cuius regni quarto anno, iste ad Jeremiam fit sermo Domini: ac per hoc vigesimustertius annus erat Jeremiae prophetae. Eundem numerum exhibet Maldonatus, Menochius Mariana hic Sanctius Jeremiae 36. numer. 1. non tamen sine errore graphico, vbi 11. pro 13. & 10. pro 12. ponuntur. Si annis Iosia 13. aliquid demeretur, non esset legitima ista computatio: multo veto minus approbari poterit illa, qua idem S. Doctor in cap. 4. Ezechielis, a subuersa Samaria usque ad exordium Ierosolymitanum, annos 135. enumerat.

Verf. 11. Et erit vniuersa terra hac in solitudinem & in stuporem: & seruient omnes gentes ista regi Babylonis septuaginta annis. Non est sensus, quod Iudaea deserta omniumque ac singularum gentium paulo ante recensitam seruitus totos 70. annos; sed quod usque ad annum septuagesimum seruitus Babylonica, duratura sit. Quaedam enim gentes annos 70. Chaldaeis seruiert, aliae vero tardius quidem seruire coeperant, sed iugum usque ad finem horum septuaginta annorum pertulerunt, ut hic notat Cornelius, & illustrat similibus loquendi formulis, ex Exodi 12. v. 40. Iudith 16. v. 28. Quae latius deduxi 2. Paralip. q. 4. & sequentibus.

Verf. 12. Cumque impleti fuerint septuaginta anni, visitabo super regem Babylonis, & super gentem illam. Id est, sicut Ierusalem post 70. annos recipiet pristinos habitatores: sic imperium Babylonicum, Medis, Persisque venientibus, destruetur, ut explicat S. Hieronymus. Hinc factum, ut eodem tempore, & Iudaeorum liberaretur captivitas, & Chaldaeorum frangeretur potentia, nempe anno 1. Cyri Babylone imperantis.

Anni 70.
seruitus
Babylonica.

Eodem tempore
captivitas
Babylonica
&
imperium
Chaldaeorum
franguntur.

ppi

ologia
amenti

V
a.

IEREM. XXVI. & XXVII.

Quae cap. 26. comprehensa sunt, sub exordium regni Ioakim contigisse ipse Vates clare docet v. 1. De cap. autem 27. difficultas est.

Q V A E S T I O III.

Quando contigerint, qua tradit Jeremias cap. 27.

1. Prima interpretatio est eorum, qui haec in Ioakimi primordia conijciunt, ut Christophori a Castro, & Cornelij. Probatum primum: quia nullus est, inquit Castrus, qui non incipiat cap. 27. ab illis verbis: In principio regni Ioakim. Quae Chron. P. 3. Sic

12.
H. Phil.

Chrono
log. Test.

A 1.
17

Arg. 2.

Sic enim exordiantur 70. Chaldaeus Paraphraſtes, Vulgatus, cum interpretibus. Probatuſecondo. Non ſolet alibi Scriptura poſitum interpretationem, quanta cap. præcedenti, de Michæa, & Vria conſuevit. quod initio præmiſſum fuerat. Ergo verba iſta: *in principio regni Ioakim* referuntur ad præcedentia, ſed ad ea, quæ hoc 27. capite ſcripta ſunt. Tertio iſtud, *dicendo*, ſiue *dicens* connectit præcedentia cum ſequentibus, ut per verborum complexione. *Fac tibi vincula & catenas.*

Arg. 3.

Obiis hic adhibenda.

2. Hæc opinio probabilis eſt: quam qui ſequi volet, ſiue primum huius capituli verſiculum, nec in translatione 70. Sixti, nec editione Francofurtenſi extare; ſed maiorem eſſe Latini & Hebræorum ſtoritatem, qui eum verſiculum repræſentant. Deinde aſſeret, præcedendi catenas datum Ieremiæ, ſub Ioakim; executionem verò perſecti decia abſolutam. Denique Prophetam ipſos 14. annos, aut per interea continenter portaffe catenas, donec legati, de quibus hic eſt ſermo, ciam venirent.

2. Opinio magis expedita.

3. Altera verò ſententia, quæ mihi magis expedita videtur, præcedentis incipit ab illis verbis: *Hæc dicit Dominus ad me: ſas tibi vincula & catenas.* autem primum huius capituli, ad præcedens vaticinium remittit. S. Hieronymus, Rabanus, Lyranus, Hugo, Dionyſius, Maldonatus, & alii riuſ in hunc locum, Torneillus ad ann. m. 3439. numer. 4. Salianus ad ann. 21. ann. 3439. numer. 11. quibus aſſentior, referentibus hoc ad ann. decia: quia hæc explicatio ad vulgatam editionem magis accommodatur, nec ab Hebræo fonte, nec à translatione 70. recedit. Sic enim Prophetam alloquitur: *Fac tibi vincula & catenas, & pones eas in collo tuo, & regem Edom &c. in manu nunciorum, qui venerunt Ieruſalem, ad Sedeciam.*

Prob. 1.

In Hebræo & Græco eſt, *veniensium*. Ergo nuncij iam venerant, ut reſponderent nonnulli, hoc loco præteritum *venerant*, pro futuro poſitum, ut plerumq; apud Prophetas contingit. Verum huius ſententiam, nescio quam afferre poſſint: ſed pro conſeſſo accipiunt, quod nomen vocatur. Alibi id fieri certum eſt; ſed tunc ſolum, quando contextus, aut orationis contextus exigit: hic autem nihil eſt, quod eam poris enallagen inſinuet. Vide notas Aggæi 2. v. 1.

Prob. 2.

4. Ad hæc, ſi regnante Ioakim, Deus hæc mandata dedit Ieremiæ, etiam revelavit Sedeciam regem futurum: quod qui aſſerit, probaturo ſibi imponit. Denique ſi quæratuſ, quare meliores codices 70. quales ſunt Sixtini, hoc loco, quartum annum Ioakimi non exprimit, ſed præteritis ſententiæ patrioni, eos codiceſ, ſicut & illum, quo & Hebræo utebatur, fuiſſe diminutos & erroribus reſertos, ut ſcribit Callinus. Atque

partis propugnatores suavius dicunt potuisse quidem Septuaginta particu-
lam istam de anno 4. Ioakim attexere : iure tamen omisisse, tanquam mi-
nus necessariam, quandoquidem ea prius apposita fuerat, eaque omissa ni-
hil de claritate, nihil de vero Scripturae sensu detrahitur. Confirmat Sali-
anus ex initio capit. sequentis, ubi legimus : *Et factum est in anno illo, in prin-*
cipio regni Sedecia regis Iuda, quo in loco ait *annum illum* vocari, eundem ipsum
annum in quo praeceptum datum est, de arenis conficiendis, & portandis.

5. Ad primam rationem prioris sententiae dici potest. 1. in quibusdam
exemplaribus illum versiculum non haberi, nempe in Septuaginta Sixti &
Graecis Francofurtensibus. 2. Etiam si omnes codices caput 27. illis verbis
agere: id tamen non obstat, quo minus quartum illum Ioakimi an-
num ad praecedentis capituli prophetiam reducere possimus, idque ex usu Scri-
pturae. Nam initium cap. 12. Genesios ex grauissimorum auctorum sententia,
pertinet ad narrationem de discessu Thare & Abraham ex Chaldaea, capite 11.
praemissam. Imo apud Ieremiam idem cernere est cap. 51. vers. 59. qui sic
habet: *Verbum quod praecipit Ieremias Propheta Sariae, filio Neria filij Maasia, cum*
egressus esset cum Sedecia in Babylonem in anno quarto eius. Hunc enim versiculum et-
iam prioris opinionis a seclae ad ea quae cap. 50. describuntur, spectare docent.
Itaque minimè absurdum eis videri debet, quod versiculum primus cap. 27. ad
praecedentis capituli oraculum reuocetur. Vnde patet secundam rationem, non
esse efficacem.

6. Adhaec, quod initio capituli 27. quaedam reperantur, quae in exordio
capituli 26. praemissa fuerant, non pugnat cum usu & consuetudine sacrorum e-
loquiorum. Nam Iud. 18. versiculum primus hanc sententiam exhibet: *In diebus*
illis non erat rex in Israel. Quae sententia reperitur initio cap. 19. in Hebraeis co-
dicibus: in alijs ad calcem cap. 18. Imo Castrius, verba illa, & *factum est in an-*
no illo, quibus Latinus & Hebraeus cap. 28. aggreditur, retrahit ad id, quod
cap. 27. praecelerat. Prima item verba capituli 31. ad caput praecedens plerique
referunt, ut ibidem annotabo; ac proinde negari non potest, quin alicuius capi-
tuli principium ad praecedens referri possit: nec aliud praetendunt auctores
secundae sententiae.

7. Quod tertio argumento proponebatur, iure negari potest: neque e-
nim verbum illud *lenior, dicendo,* siue ad dicendum cum praeccepto de vinculis & ul-
terius coniungitur. Nam haec verba intercedunt: *Hac dicit Dominus ad me.* Quae ver-
ba, subsequens de vinculis mandatum respiciunt: verbum autem *lenior, dicen-*
do, praecedentia in memoriam reuocat, & ad annum 4. Ioakim spectat. Vi-
detur quidem Saliano, illo num. 21. hoc negotium, vnius voeis commutatione
poni posse, si videlicet pro Ioakim, substituatur Sedecias, hoc modo: *In prin-*

ppi

ologia
amenti

V

Ad 1. & 2.
prima opo
nissa.

Regula
notanda.

Ad 3.

cipio regni Sedecia regis Iuda. Ego verò nullam hic mutationem addere censeo.

Quamdiu
Ieremias
ceperit
gestare ca-
senas.

8. Castrius ad cap. 2 i. vers. 1. §. Ad tertiam, dum respondet arguenda sententiæ, ait Ieremiam veras catenas portasse, ab initio regni totos undecim annos & plures, vsque ad id tempus, quo venerunt legati ad Balthasarem, vel cum spiritus adiebat. Attamen eiusdem capituli commentum concludit: Cæpit ergo Ieremias gestare vincula & catenam, anno 1. Sedecia, ad reges, per legatos, & gestavit vsque ad annum 4. quo sunt confracta ab Ieremio iudicio probabilis hæc omnia ad annum 4. Sedecia, ab ætate cunda sententiæ reuocantur.

IEREM. XXVII. v. 7.

Nabuch.
& filio &
nepoti.

1. Et seruiet ei omnes gentes, & filio eius, & filio filij eius. Eorum non probo, qui vt Castrius hunc locum explicat, volunt primum hæc Nabuchodonosorem illum, quem Ptolemæus Nabopolassarum vocatum Euilmerodach, tertium Baltassarum. Nam vt alibi ex ipso Ptolelijque monui, Nabopolassar, non peruenit ad annum regni primum, imò tantum 21. annos ei tribuit Berofus: parens autem Euilmerodach minimum 43. annos imperauit.

Diuersifuerunt
Euilmerodach &
Baltassar.

2. Nec ijs assentior, qui Euilmerodach à Baltasare non distinctum enim communis auctorum sensus non patitur, vt patet ex ijs quæ successoribus Nabuchodonosoris afferam in Proph. Danielis. Hæc aduerto 1. Prophetam denunciare Nabuchodonosoris imperium non perpetuum, vt notat S. Hieronymus, nec fortè his verbis aliud intenderit, quod refertur 2. Paralip. 36. v. 20. Si quis euaserat gladium ductum in Babylonia regi & filijs eius, donec imperaret rex Persarum, & completum seruum dicitur Ieremia. Aduerto secundo, eum satis strictè hæc verba interpretatum fuerit, nihil aliud ijs significari, quam fore, vt imperium Babylonicum tantum ad Nabuchodonosoris filium, sed etiam ad aliquè nepotum perueniret, siue postea hic tertius hæres, siue alius successor, à Cyro hæretur.

IEREM. XXVIII. v. 1.

ET factum est in anno illo, in principio regni Sedecia regis Iuda, in anno mense quinto, dixit ad me Hananias filius Azur, &c. Ita Lactius & Septuaginta vero Seniores cap. 37. ita hunc locum translulerunt: In quarto anno Sedecia regis Iuda, in mense quinto, dixit mihi Hananias filius Azur, &c. ad prophetam.